

Alkotmánybíróság részére

Ügyszám: IV/1996/2022

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV / 1996 - 2 / 2022
Érkezett:	2022 OKT 17. <i>e-mail</i>
Példány:	1 Kezelőiroda:
Melléklet:	<i>8 db</i> <i>Ju'</i>

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott

[redacted] az 1. szám alatt csatolt meghatalmazás alapján eljáró jogi képviselőm útján (dr. Réder Ügyvédi Iroda, székhely: [redacted])

[redacted] az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (továbbiakban: Abtv.) 26. § (1) bekezdése alapján, a törvényes határidőn belül, egyedi ügyben érintett személyként, alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazás folytán, az Alaptörvényben biztosított abszolút- és alapjogaim megsértésével hozott határozat alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítésének kérelmével – a Tisztelt Alkotmánybíróság 2022.09.09-én kelt és 2022.09.21-én átvett tájékoztatására tekintettel a 2022.08.08-án kelt alkotmányjogi panaszt egységes szerkezetbe foglalva - az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő:

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg

1. a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (továbbiakban: Be.) 276. § (1) bekezdés a) pontja alaptörvény-ellenességét és azt az Abtv. 41. § (1) bekezdése alapján semmisítse meg és
2. állapítsa meg a Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 32. Bnyf.8000/2022/5 számú, 2022.06.08-án hozott végzéséről, hogy alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazásával született és azt semmisítse meg.

Kérelmem indoklásaként az alábbiakat adom elő:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A pertörténet és a tényvallás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése

I.

A Fővárosi Nyomozó Ügyészség hűtlen kezelés büntette és más bűncselekmények miatt [redacted] és társai ellen nyomozást folytat Ny.2559/2019 ügyszámon.

2020. november 04-én a Fővárosi Nyomozó Ügyészség (1056 Budapest, Belgrád rakpart 5., dr. Urbányi András vezetőhelyettes ügyész) 2020.11.03-án kelt Ny.2559/2019 számú

határozat alapján 5 ügyész, 3 rendőr és 2 fő a NNI Vagyonszerzési Hivatal részéről megjelent [REDACTED] am alatti családi házamnál és őrizetbe vettek 2020. november 04. 6. óra 40 perctől 2020. november 7. 6 óra 40 percig **a Btk. 372. § (1) bekezdésébe ütköző és a (6) bekezdés a) pontja szerint minősülő különösen jelentős értékre elkövetett sikkasztás bűntette miatt.** A határozatot mellékelten 2. szám alatt csatolom. Már itt ki kívánom emelni, hogy az őrizetbe vétel elrendeléséről szóló határozatban engem mindvégig gyanúsítottként jelöltek meg.

Az őrizetbe vételekre tekintettel 2020.11.04-én 11 óra 39 perctől került sor a Fővárosi Nyomozó Ügyészség épületében a velem szembeni gyanúsítás közlésére az alábbiak szerint: „Az ügyészség eljáró tagja a Be. 388. § (1) bekezdés alapján közli a gyanúsítottal, hogy a rendelkezésre álló adatok alapján **megalapozottan gyanúsítható a Btk. 373. §-ának (1) bekezdésébe ütköző és a (6) bekezdés szerint minősülő különösen jelentős kárt okozó csalás bűntettének elkövetésével.**” A jegyzőkönyvet 3. szám alatt csatolom.

A gyanúsított kihallgatáskor került átadásra az ügyészség azon indítványa, miszerint bűnügyi felügyeletem kerüljön elrendelésre 2021. március 07-ig. Az indítványt 4. szám alatt csatolom.

A Budai Központi Kerületi Bíróság 2020.11.06-án megtartott ülésen 145.Bny.4062/2020/2 számú határozatával a bűnügyi felügyeletemet elrendelte 2021. március 6-ig a Be. 271. § (1) és (2) bekezdés, valamint a Be. 276. § (1) bekezdés alapján a Be. 276. § (2) bekezdés a) pont ab) alpontjában írt okból a lakóhelyemen azzal az indokkal, hogy az általam elkövetett „**cselekmény – bizonyítottság esetén – a Btk. 373. § (1) bekezdésébe ütköző és a (6) bekezdés a) pontja szerint minősülő különösen jelentős kárt okozó csalás bűntette megállapítására lehet alkalmas**”. A végzést 5. szám alatt csatolom.

A végzés ellen bejelentett fellebbezés alapján a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 2020. november 18-án kelt 32.Bnyf.11.019/2020/3 számú végzésével az elsőfokú bíróság határozatát helybenhagyta. A végzést 6. szám alatt csatolom.

2021.01.08-án a Budai Központi Kerületi Bíróság részére indítványt tettem a bűnügyi felügyelet megszüntetésére óvadék fizetése mellett. A kérelmet 7. szám alatt csatolom.

A Budai Központi kerületi Bíróság az indítványomat 2020. február 18-án kelt 145.Bny.245/2021/5. számú végzésével elutasította, és továbbra is megállapította, hogy az általam elkövetett „**cselekmény – bizonyítottság esetén – a Btk. 373. § (1) bekezdésébe ütköző és a (6) bekezdés a) pontja szerint minősülő különösen jelentős kárt okozó csalás bűntette megállapítására lehet alkalmas**”. A végzést 8. szám alatt csatolom. A végzés ellen 2021.02.22-én nyújtottam be fellebbezést (9. szám alatt csatolom).

Az elsőfokú bíróság döntését a Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2021. március 02-án kelt 32.Bnyf.6223/2021/3 számú határozatában helybenhagyta, és megjegyezte, hogy az „alap”, a Budai Központi Kerületi Bíróság 145.Bny.4062/2020/2. számú határozatának törvényessége nem kifogásolható. A végzést 10. szám alatt csatolom.

A Fővárosi Nyomozó Ügyészség 2021.03.01-én kelt indítványa alapján a Budai Központi Kerületi Bíróság 2021. március 05-én kelt 45.Bnyf.833/2021/7. számú végzésével a bűnügyi felügyeletemet a lakhelyemen való tartózkodás vonatkozásában 2021. július 6-ig meghosszabbította. A végzést 11. szám alatt csatolom.

A Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2021. március 30. napján tartott bírói tanácsülésen a 2020. március 30-ra dátumozott 20.Bnyf.6621/2021/3 számú határozatával az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyta. A végzést 12. szám alatt csatolom.

A Fővárosi Nyomozó Ügyészség 2021.06.24-én kelt indítványa alapján a Budai Központi Kerületi Bíróság 2021. július 02-án kelt 45.Bnyf.2528/2021/5. számú végzésével a bűnügyi felügyeletemet 2021. november 6-ig meghosszabbította azzal, hogy Budapest III. kerületének közigazgatási határát nem hagyhattam el. A végzést 13. szám alatt csatolom.

A Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2021. augusztus 5-én kelt, 28.Bnyf.9738/2021/3 számú határozatával az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyta. A végzést 14. szám alatt csatolom.

A Fővárosi Nyomozó Ügyészség 2021.10.22-én kelt indítványa alapján a Budai Központi Kerületi Bíróság 2021. november 05-én kelt 45.Bnyf.4383/2021/5. számú végzésével a bűnügyi felügyeletemet 2022. március 6-ig meghosszabbította azzal, hogy Budapest közigazgatási határát nem hagyhattam el. A végzést 15. szám alatt csatolom.

A Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2021. november 22-én kelt, 28.Bnyf.11.746/2021/3 számú határozatával az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyta. A végzést 16. szám alatt csatolom.

A Fővárosi Nyomozó Ügyészség 2022.02.25-én kelt indítványa alapján a Budai Központi Kerületi Bíróság 2022. március 03-án kelt 41.Bnyf.833/2022/6. számú végzésével a bűnügyi felügyeletemet „már csak” két hónapra, 2022. május 6-ig hosszabbította meg azzal, hogy Budapest és Pest megye közigazgatási határát nem hagyhatom el. A végzést 17. szám alatt csatolom.

A benyújtott fellebbezésem alapján ezen végzés foglalkozik először azzal, hogy kifejtse a bíróság álláspontját: „A bíróságnak a megalapozott gyanú megalapozottságát illetően, ésszerű kételeyei továbbra sem merültek fel. A gyanú megalapozottságát illetően a védői beadványban felhozott érvek érdemi vizsgálata esetén a bizonyítékokat már oly mélységben értékelné, amelyet vádemelés esetén a perbíróság végezhet el.”

A Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2022. április 5-én kelt, 32.Bnyf.6888/2022/3 számú határozatával az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyta. A végzést 18. szám alatt csatolom.

A másodfokú bíróság szerint: „Az alapos gyanú fennálltával kapcsolatban a másodfokú bíróság ismételen kiemeli, hogy az eljárás jelen szakaszában a nyomozási bírónak abban a

kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a beszerzett bizonyítékok valószínűsítik-e azt, hogy a gyanúsított a terhére rótt bűncselekményt elkövethette.

Az EJEK értelmezése szerint a megalapozott gyanú megállapításának feltétele olyan tények vagy információk léte, amelyek egy objektív külső szemlélőt meggyőznek arról, hogy a gyanúsított elkövethette a bűncselekményt. A nyomozási bíró a rendelkezésére álló bizonyítékokat nem értékelheti, egymással össze nem veheti.

A cselekmény minősítésének esetleges megváltoztatása, és a megváltozott minősítés gyanúsítottal való közlése a beszerzett bizonyítékok értékelésétől függ, amelyre nem a nyomozási bírónak van hatásköre.

Jelen ügyben a másodbíróság is úgy ítélte meg, hogy a kerületi bíróság által irathűen hivatkozott bizonyítékok a megalapozott gyanúnak [REDACTED] személyére konkretizált megállapíthatóságát továbbra sem teszik kétségessé.

II.

Az eddig leírtak az ügy egyszerű előzményi tényleírása volt, a továbbiakban rátérek konkrétan a kérelemmel érintett bírósági határozatokkal összefüggő tények részletesebb leírására.

A Fővárosi Nyomozó Ügyészség Ny. 2559/2019 szám alatt 2022.04.29-én kelt indítványával arra kérte a Budai Központi Kerületi Bíróságot, hogy a 2020. november 06-án elrendelt és többszörösen, legutóbb 2022. május 06-ig meghosszabbított bűnügyi felügyeletemet a Be. 276. § (2) bekezdés a) pontjának ab) alpontjára, a Be. 176. § (2) bekezdés a) pontjában írt célból 2022. szeptember 06. napjáig hosszabbítsa meg azzal, hogy Budapest és Pest megye közigazgatási határát nem hagyhatom el. Az indítványban az szerepel, hogy: „A fenti tényállás alapján [REDACTED] megalapozottan gyanúsítható a Btk. 373. §-ának (1) bekezdésébe ütköző és a (6) bekezdés a) pontja szerint minősülő különösen jelentős kárt okozó csalás büntetével.” A tényállás, amelyre az ügyészség a megalapozott gyanút alapozta az volt, hogy [REDACTED] közös tulajdonunkban lévő, a horvát cégjegyzékbe bejegyzett [REDACTED] és [REDACTED] Bank Zrt. között 2013. május 10-én megkötött [REDACTED] tőkeösszegű kölcsönszerződés megkötésekor, illetve a hitelfelvétel során a biztosítékok és a visszafizetési szándék vonatkozásában megtévesztettem a bankot és ezzel [REDACTED] összegű [REDACTED] tőke és [REDACTED] összegű bank által megfizetett közjegyzői díj) kárt okoztam, amely részben – az óvadéki betét, és az adósságrendezési megállapodásban foglaltak alapján – megtérült, mivel a [REDACTED] Bank Zrt. felszámolója 2015. december 08. napján a szerződést azonnali hatállyal felmondta, a felmondáskor a lejárt tartozás [REDACTED] volt.

Az ügyészség indítványa szerint: [REDACTED] gyanúsítottal szemben az öt évtől 10 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő bűncselekmény megalapozott gyanúját elsősorban az okirati bizonyítékok támasztják alá, így különösen az igazságügyi szakértői vélemény, a [REDACTED] Bank Zrt. felszámolójától beszerzett okirati bizonyítékok, [REDACTED] Bank Zrt.,

illetve az érintett cégek bankszámla forgalmi adatai, az ezekről készült revizori jelentések, valamint kutatások során lefoglalt okirati bizonyítékok.

[REDACTED] bűnügyi felügyeletét a bíróság 2020. november 06. napján rendelte el. A kényszerintézkedés elrendelése óta a nyomozás folyamatos, a tényállások kapcsán folyamatosan készülnek a szakértői vélemények, és a tanúkihallgatások is folyamatosan zajlanak. Az Európai Nyomozási Határozat végrehajtása során keletkezett horvát nyelvű iratok releváns részének tolmács általi meghatározása nagyrészt megtörtént, azonban ezek az ügy szempontjából relevánsnak tekinthető iratok további vizsgálata és fordítása jelentős időbe telik.

A nyomozás során ezidáig – tolmács igénybevétele mellett – megállapítottuk, hogy az [REDACTED]

[REDACTED] gazdasági társasághoz kapcsolódó iratok közül a büntetőügy szempontjából melyek relevánsak.

Az elkészült igazságügyi szakértői vélemény a megalapozott gyanút tovább erősítette, a horvát nyelvű iratok fordítását követően feltehetően a közölt gyanúsítás pontosítása szükséges. A szakértői megállapítások szerint a hitelkérelem az Adósra vonatkozóan nem tartalmazott értékelhető adatokat, ezért nem történhetett meg az adósminősítés és nem történt meg a fedezeti követelmény meghatározása sem, mely ellentétes volt az „Ügyfél- és partnerminősítési szabályzat” előírásaival.

A Bank fedezeti szabályzata szerint „ingatlanfedezetként a Bank Magyarország területén levő (pl. lakóház, lakás, építési telek, ipari ingatlan stb.), önállóan korlátozásoktól mentes, tehermentes és forgalomképes ingatlanokat fogad el”, ennek megfelelően a fedezetet a szabályzat alapján nem fogadhatta volna be a Bank.” Az ügyészségi indítványt 19. szám alatt csatolom.

2022.05.03-án a Budai Központi Kerületi Bíróság részére nyilatkozatot nyújtottam be, amely beadványban a jelen eljárás szempontjából releváns körben azt kértem, hogy a Budai Központi Kerületi Bíróság a megalapozott gyanú vizsgálata körében kifejezetten értékelje a rendelkezésre álló és a kényszerintézkedés megalapozottsága körében az ügyészség által előadott, valamint az általam is hivatkozott bizonyítékokat és adja indoklását annak, hogy milyen bizonyítékot miért fogad el olyannak, amely a megalapozott gyanút alátámasztja. A 2022.05.03-án kelt beadványt és mellékleteit 20. szám alatt csatolom.

A Budai Központi Kerületi Bíróság 2022. május 06-án kelt 41.Bny.1659/2022/4. számú végzésével a bűnügyi felügyeletemet 2022. július 06-ig meghosszabbította azzal, hogy Budapest és Pest megye közigazgatási határát nem hagyhatom el. A végzést 21. szám alatt csatolom.

A megalapozott gyanú vizsgálata körében az elsőfokú bíróság az alábbiakat adta elő: „A szabadságvesztéssel fenyegetett bűncselekmény **megalapozott gyanúját** az okirati bizonyítékok támasztják alá, így különösen a [REDACTED] Bank Zrt. felszámolójától beszerzett okirati bizonyítékok, a szakértői vélemény [REDACTED] Bank Zrt., illetve az érintett cégek bankszámla

forgalmi adatai, a Magyar Nemzeti Bank jelentései, illetve rendelkezésre bocsátott iratai, az ezekről készült revizori jelentések, valamint a kutatások során lefoglalt okirati bizonyítékok, így a **Be. 276. § (1) bekezdés a) pont** szerinti általános feltétel továbbra is fennáll.

A bíróságnak a gyanú megalapozottságát illetően, ésszerű kételyei továbbra sem merültek fel. A gyanú megalapozottságát illetően a bíróság álláspontja továbbra is az, hogy a védői beadványban felhozott érvek érdemi vizsgálata esetén a bíróság a bizonyítékokat már oly mélységben értékelné, amelyet vádemelés esetén a perbíróság végezhet el. Az az ügyészi indítványban közölt tény, hogy a későbbiekben a gyanúsítás pontosítása szükséges, nem jelenti egyúttal azt, hogy a gyanú megalapozottság szintjét jelenleg nem éri el. Az ügyészi indítványban rögzített azon kijelentés, mely szerint a megalapozott gyanút tovább erősítette az elkészült igazságügyi szakértői vélemény, szintén nem értékelhető akként.

A szakvélemény kapcsán a bíróság megjegyzi, hogy az eljárás jelen szakaszában hivatkozott további bizonyítékok kellő mértékben alátámasztják a megalapozott gyanú fennálltát. Amint a Fővárosi Törvényszék 32.Bny.6888/2022/3. számú végzésében is rámutatott, a bizonyítékok további, tartalmi vizsgálata, azok fentiekén túli értékelése már túlmutat a nyomozási bíró feladatán, az – egy esetleges vádemelést követően - a perbíró feladatát képezi.”

2022.05.09-én fellebbezést nyújtottam be a végzéssel szemben és kértem a kényszerintézkedés megszüntetését. A fellebbezést 22. szám alatt csatolom.

Az ügyészség 2022.05.09-én kelt értesítésével 2022.05.17. 10 órára folytatólagos gyanúsított kihallgatásra idézett. Az értesítést 23. szám alatt csatolom. A kihallgatás alkalmával az ügyészség a Be. 388. §-ának (1) bekezdése alapján a velem szemben 2020. november 04. napján közölt gyanúsítást az alábbiak szerint módosította (jegyzőkönyvet 24. szám alatt csatolom): „A rendelkezésre álló adatok alapján [REDACTED] megalapozottan gyanúsítható a Btk. 376. §-ának (1) bekezdésébe ütköző és a (6) bekezdés a) pontja szerint minősülő különösen jelentős vagyoni hátrányt okozó hülsen kezelés büntetéként bűnsegédként történő elkövetésével az alábbi tényállás alapján:...”

A módosított gyanúsítás szerint a hitelkérelem elbírálásában részt vevő banki tisztségviselők, így személy szerint [REDACTED] által elkövetett hülsen kezelés bűnsegédje voltam és vagyok.

A jegyzőkönyvből is kiderül, hogy kifejezetten tájékoztatást kértem arról, hogy mit jelent az, hogy bűnsegéd, mire az ügyész tájékoztatott, hogy a Btk. 14. § (2) bekezdése szerint bűnsegéd az, aki a bűncselekmény elkövetéséhez másnak szándékosan segítséget nyújt.

2022.05.24-én a Fővárosi Törvényszék részére megküldtem a 2022.05.23-án kelt fellebbezés kiegészítést, amelyben kifejezetten kértem, hogy a bűnügyi felügyeletemet a bíróság szüntesse meg, mivel a fellebbezéssel érintett bűnügyi felügyelet meghosszabbítása iránti eljárás a 2020.11.06-án közölt Btk. 373. § (1) bekezdésébe ütköző és a (6) bekezdés a) pontja szerint minősülő különösen jelentős kárt okozó csalás bűncselekménye, mint megalapozottnak tartott gyanú alapján folyik, azonban a 2022.05.17-i gyanúsítás módosításra tekintettel a bűnügyi felügyelet elrendelésének oka megszűnt. A bűnügyi felügyelet fenntartásának feltételei nem álltak fenn, hiszen az indítvány

alapját képező megalapozott gyanú (csalás) már nem állt fenn és az ügyészség az új gyanúsítás (hütlén kezelés bűnsegédje) vonatkozásában pedig nem terjesztett elő indítványt a büntügyi felügyeletem elrendelése, illetve meghosszabbítása iránt. A fellebbezés kiegészítést 25. szám alatt csatolom.

A jelen eljárással támadott másodfokú bírósági határozat 2022.06.08-án került meghozatalra 32.Bnyf.8000/2022/5. szám alatt azzal, hogy az elsőfokú bíróság végzését a Fővárosi Törvényszék helybenhagyta. A végzést 26. szám alatt csatolom. **A másodfokú bíróság az alapos gyanú ügyészség általi megváltoztatását semmilyen szempontból nem vette figyelembe és nem is értékelte, annak megtörténtét csak tényként rögzítette.** Egyetlen megállapítása, hogy a „*gyanú megalapozottsága a tényállás megváltozása ellenére sem gyengült, azt a rendelkezésre álló bizonyítékok a szükséges mértékben alátámasztják.*”

Ezt követően az elsőfokú bíróságnak a még csalás, mint megalapozott gyanú vonatkozásában tett megállapításait tartja helyesnek azzal, hogy az elsőfokú bíróság által vizsgált alapos gyanú (csalás) „*megalapozottsága iránt ésszerű kétely nem támasztható az adatoknak a jelen eljárási formában megengedett mértékű mérlegelése alapján.*”

A másodfokú bíróság tehát akkor, amikor a fellebbezést elbírálta és határozatát meghozta, valójában az elsőfokú bíróság által elbírált alapos gyanú (csalás) vonatkozásában vizsgálta a bizonyítékokat és nem az időközben módosult gyanúsítás (hütlén kezelés bűnsegédje) vonatkozásában. A másodfokú bíróság arra az álláspontra jutott, hogy „*Ugyancsak téves az a fellebbezésben előadott okfejtés, hogy abból, hogy az ügyészség a gyanúsítás szövegét, és az ott leírt cselekmény minősítését megváltoztatta, és ehhez kötődően a kényszerintézkedés alkalmazására indítványt nem tett, következne, hogy a büntügyi felügyelet elrendelésének oka megszűnt. A kényszerintézkedés alapjául szolgáló fentebb kifejtett körülményekben ugyanis nem történt változás, a cselekmény büntetési tétele is változatlan, és nincs olyan kötelezettsége az ügyészségnek, hogy a gyanúsítás szövege és a cselekmény minősítése megváltozása esetén ismételt indítványt tegyen a kényszerintézkedés fenntartása érdekében, annak lejártá előtti.*

Az e körülményekben beállt változást a bíróság hivatalból értékelheti, amennyiben azok kihatnak a kényszerintézkedés tárgyában hozott döntésre.”

Egyértelműen megállapítható tehát, hogy a másodfokú bíróság a határozata során a csalás vonatkozásában hozott elsőfokú bírósági határozat felülvizsgálatát végezte el és annak ellenére, hogy a megalapozott gyanú megváltozott, azt semmilyen szinten nem vette figyelembe, nem vizsgálta.

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

1.

A Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 32. Bnyf.8000/2022/5 számú, 2022.06.08-án hozott végzésével szemben – amely a Budai Központi Kerületi Bíróság 2022.05.06-án kelt 41.Bny.1659/2022/4. számú végzését helybenhagyta – nincs további jogorvoslati lehetőség annak nem ügydöntő jellege miatt.

A jogorvoslati lehetőség kimerítésre került, nincs felülvizsgálati eljárás folyamatban, az törvényben kizárt.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

A Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 32. Bnyf.8000/2022/5 számú, 2022.06.08-án hozott végzését a jogi képviselőm 2022.06.10-én vette át elektronikus kézbesítés útján, így a benyújtási határidő 2022.08.09.

Nyilatkozom, hogy az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti határidő (az alkotmányjogi panasz benyújtására alapul szolgáló bírói döntés közlésétől számított 60 nap) megtartásra került.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

A Fővárosi Nyomozó Ügyészség hűtlen kezelés büntette és más bűncselekmények miatt Töröcskei István és társai ellen nyomozást folytat Ny.2559/2019 ügyszámon, amely eljárásban a Btk. 376. §-ának (1) bekezdésébe ütköző és a (6) bekezdés a) pontja szerint minősülő különösen jelentős vagyoni hátrányt okozó hűtlen kezelés büntetnének bűnsegédként történő elkövetésének alapos gyanújára hivatkozással gyanúsított vagyok.

2020.11.06 óta bűnügyi felügyelet alatt állok, amely bűnügyi felügyelet jelenleg is folyamatban van.

e) Annak bemutatása, hogy a bíróság a döntésében vagy az eljárásában a támadott jogszabályi rendelkezéseket alkalmazta, és hogy ez a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés.

Mind a Budai Központi Kerületi Bíróság, mind a Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság a határozatai meghozatalakor a Be. 276. § (1) bekezdés a) pontját alkalmazta, amikor bűnügyi felügyeletem meghosszabbítása vonatkozásában döntött.

Be. 276. § (1) Szabadságvesztéssel büntetendő bűncselekmény miatt folytatott eljárásban a terhelttel szemben személyi szabadságot érintő bírói engedélyes kényszerintézkedés elrendelésének, meghosszabbításának és fenntartásának akkor van helye, ha

a) a terhelt bűncselekmény elkövetésével megalapozottan gyanúsítható vagy vele szemben vádat emeltek, és

b) a személyi szabadságot érintő bírói engedélyes kényszerintézkedés céljának eléréséhez ez szükséges, és az elérni kívánt cél más módon nem biztosítható.

A Be. 2021.01.01-én hatályba lépett módosítása miatt a megalapozott gyanú fogalma új értelmet kapott. A Be. 38. § ugyanis különbséget tesz a terhelt és a bűncselekmény elkövetésével megalapozottan gyanúsítható személy között, azonban ezt csak eljárásjogi szempontból határozza meg.

A Be. 38. §-a 2021.01.01-től hatályos rendelkezései:

Be. 386. § (1) A terhelt az, akivel szemben büntetőeljárást folytatnak.

(2) A terhelt a nyomozás során gyanúsított, a vádemelés után vádlott, a büntetés, a megrovás, a próbára bocsátás, a jóvátételi munka vagy a javítóintézeti nevelés jogerős ügydöntő határozattal történő kiszabása, illetve alkalmazása után elítélt.

(3) A bűncselekmény elkövetésével megalapozottan gyanúsítható személy a nyomozás során - a gyanúsítás közléséig - az, akit bűncselekmény elkövetése miatt elfogtak, gyanúsított kihallgatása érdekében idéztek, akinek előállítását vagy bűncselekmény elkövetése miatt körözését rendelték el, vagy akivel szemben elfogatóparancsot bocsátottak ki.

A Be. ezen jogszabályhelyéhez tartozó Indoklás szerint:

„1. A Be. bevezette az ún. pre-gyanúsított állapot meghatározásaként a bűncselekmény elkövetésével megalapozottan gyanúsítható személy kategóriáját. Ennek a fogalmi lényegét a Be. 386. § (1) bekezdése tartalmazta, ami egyben behatárolta a kategória létezésének kezdetét és végét, hiszen elfogáshoz, idézéshez, előállításához, körözés elrendeléséhez, illetve vele szemben elfogatóparancs kibocsátásához kapcsolódhat. A Be. 386. § (1) bekezdése egyértelművé tette egyrészt azt, hogy az ott megjelölt intézkedésekkel érintett személy a büntetőeljárás résztvevője, másrészt azt, hogy ezen személy még nem gyakorolhatja a gyanúsított, gyanúsítás közlésével „kiteljesedő” jogait. A Be. e rendelkezése alapvetően a korábban kialakult joggyakorlathoz igazodott. E megkezdett szabályozási folyamat ugyanakkor a Be. egyéb jogintézményeit, rendelkezéseit tekintve nem volt teljes körű, így az egységes joggyakorlat, a kiszámítható jogalkalmazás és a jogbiztonság igényeinek megfelelő jogi szabályozás érdekében indokolt volt a pre-gyanúsított állapotához kapcsolódó jogi státusz teljes körű körbehatárolása.

Ennek megfelelően szükségessé vált egy konkrét fogalom-meghatározás, ezért a Javaslat a terhelt fogalmi meghatározása mellett beiktatja a bűncselekmény elkövetésével megalapozottan gyanúsítható személy fogalmát is, megjelölve azt a büntetőeljárás szakaszt és intervallumot, amikor egyáltalán ez a kategória felmerülhet, meghatározva azokat a jogintézményeket, amelyekhez a státusz kapcsolódhat. Hangsúlyozni szükséges, hogy a fogalomban szereplő előállítás a Be.-ben szereplő előállítás fogalmat jelenti, tehát nem vonatkozik az Rtv. vagy a NAV. tv. alapján önálló rendészeti intézkedésként végrehajtott előállításra.

A bűncselekmény elkövetésével megalapozottan gyanúsítható személy jogai a terhelt jogaihoz képest lényegesen szűkebbek, hiszen az eljárás ezen szakaszában - a gyanúsítás közlése hiányában - még nem beszélhetünk a terhelt védekezéséről. A bűncselekmény elkövetésével megalapozottan gyanúsítható személy státusza leginkább a Be. egyéb érdekelti pozíciójához hasonlítható, azzal a nyilvánvaló különbséggel, hogy estében olyan határozatok hozatalára, intézkedések alkalmazására került sor, amelyek magukban hordozzák a terheltté válás, a büntetőeljárás hatálya alá kerülés, a védekezés megnyílásának rövid időn belül történő szükségességét. Ennek megfelelően Javaslat a bűncselekmény elkövetésével

megalapozottan gyanúsítható személy jogait, illetve kötelezettségeit a terhelt jogaihoz és kötelezettségeihez igazodóan határozza meg. A szabályozás negatív kodifikációs megoldást alkalmaz, vagyis a terhelt jogaihoz képest azok alkalmazhatóságát zárja ki, amelyek nem egyeztethetők össze a gyanúsítás közlését megelőző eljárásjogi időszakkal, illetve státusszal.

A Javaslat törekszik arra, hogy kimerítően feltüntesse e kategóriát mindazon intézményeknél, ahol a bűncselekmény elkövetésével megalapozottan gyanúsítható személy felmerülhet, ahol jogok illethetik, illetve kötelezettségek terhelhetik. A fogalom bevezetésének és alkalmazásának az egyes jogintézményekhez kapcsolódó következetes átvitele és továbbgondolása jelenik meg a Javaslatban, így ahol akár a terhelt mellett, akár önállóan felmerülhet a bűncselekmény elkövetésével megalapozottan gyanúsítható személy jogi relevanciája, ott ennek koherens feltüntetése szükséges, azaz: a terhelt jogai és kötelezettségei, a védő szabályai, a büntetőeljárás cselekvőképesség, a törvényes képviselő jogállása, az ügygondnok, a mulasztás következményei, az elfogatóparancs, a testi kényszer, az egyéb adatszerző tevékenység, az őrizet, a motozás, a lefoglalás, a zár alá vétel, az áttétel, az eljárási cselekmény elvégzése határozat nélkül, a jelenlét az eljárási cselekményen a felderítés során, a gyanúsított kihallgatása, az eljárás felfüggesztésének tartama és egyéb rendelkezések, a katonai eljárás szabályai, a távollévő terhelttel szembeni eljárás és a külföldön tartózkodó terhelt távollétében való eljárás szabályai vonatkozásában."

A Be. 39. §-a a fenti jogszabályváltozásnak megfelelően határozta meg a terhelt és a bűncselekmény elkövetésével megalapozottan gyanúsítható személyt megillető jogokat és kötelezettségeket. Mindebből egyértelműen levezethető, hogy a bűncselekmény elkövetésével megalapozottan gyanúsítható személy és a terhelt jogi státusza (jogai és kötelezettségei) eltérnek egymástól. A terhelt az a személy, akivel a gyanúsítást közölték.

A bűncselekmény elkövetésével megalapozottan gyanúsítható személyt nem illetik meg a Be. 39. § (1) bekezdés a), f)-h), j) és k) pontja szerinti jogok és nem terhelik a Be. 39. § (3) bekezdés b) pontja szerinti kötelezettségek. Ezen túlmenően a bűncselekmény elkövetésével megalapozottan gyanúsítható személy jogaira vonatkozóan rendelkezést a Be. 386. §-a tartalmaz.

Bár a Be. adós azzal, hogy a megalapozott gyanú definícióját rögzítse, ugyanakkor nem vitásan a megalapozott, vagy alapos gyanú mindenképpen túlmutat az egyszerű, nyomozás megindítását indokoltá tevő gyanú fogalmán, azaz konkrét személy konkrét, mégpedig adott Btk. szerinti tényállásba ütköző magatartása esetén beszélhetünk róla, mégpedig akkor, ha mindezeket a beszerzett bizonyítékok kellő bizonyossággal alátámasztják.

Mindebből az is következik, hogy nem kerülhető meg a terhelt esetében a megalapozott gyanút alátámasztó bizonyítékok érdemi értékelése a kényszerintézkedés körében hozott döntés során, nem elegendő, hogy a bíróság a bűnügyi felügyelet elrendelése és meghosszabbítása körében mindössze a felkínált bizonyítékokat sorolja fel, ez ugyanis oda vezet, hogy a terhelt Alaptörvényben rögzített jogai sérülnek.

A Be. 276. § (1) bekezdés a) pont azon rendelkezése, miszerint „a terhelt bűncselekmény elkövetésével megalapozottan gyanúsítható” fordulat alaptörvény-ellenes, mivel a tisztességes eljárás abszolút jogelvébe ütközik, figyelemmel arra, hogy összemosza a terhelt és a bűncselekmény elkövetésével megalapozottan gyanúsítható személyek fogalmát annak ellenére, hogy a terheltnek és a bűncselekmény elkövetésével megalapozottan gyanúsítható személynek eltérő jogai és kötelezettségei vannak. A terhelt az a személy, akivel a gyanúsítást már közölték, akinek büntetőeljárási jogai meghaladják a bűncselekmény elkövetésével megalapozottan gyanúsítható személy jogait.

De ez azt is jelenti, hogy a Be. 38. § (3) bekezdés szerinti bűncselekmény elkövetésével alaposan gyanúsítható személlyel szemben bűnügyi felügyelet nem rendelhető el, kizárólag csak a terhelttel szemben.

2020.11.06-i bűnügyi felügyeletem elrendelését követően a tényállásban leírtak szerint több alkalommal meghosszabbításra került a bűnügyi felügyeletem.

A bíróságok egyetlen alkalommal sem vizsgálták meg azt, hogy az alapos gyanú valóban fennáll-e és bizonyított-e. Ennek az érdemi vizsgálatnak azért van jelentősége, mert a vádemelést követően a perbíróságnak már nincs jogköre arra, hogy a nyomozási cselekményeket, illetve a vádemelés előtt hozott nyomozó bírói határozatokat minősítse, felülvizsgálja. Ez azt jelenti tehát, hogy ha a nyomozó bíró nem vizsgálja meg érdemben az ügyészség általi indítványban hivatkozott bizonyítékokat, akkor valójában nem történik érdemi felülvizsgálat másodfokon sem, amellyel a védekezéshez, így a fellebbezéshez való alapvető jog üresedik ki. Ha az elsőfokú bíróság nem köteles leírni, hogy milyen bizonyítékok alapján találta az ügyészség indítványát alaposnak a megalapozott gyanú fennállása vonatkozásában, akkor ezzel szemben a határozattal szemben a fellebbezés benyújtása sem gyakorolható teljeskörűen.

A bűnügyi felügyelet elrendeléséről és a meghosszabbításáról való bírósági döntés során további alapvető feltétel, hogy a bíróságnak arról kell döntenie, hogy a döntés időpontjában a terhelttel közölt és fennálló konkrét bűncselekmény szerinti gyanúsítás jogszerű-e vagy sem. Mivel a bűnügyi felügyeletem elrendelésekor, 2020.11.06-án velem szemben csalás bűncselekményének alapos gyanúját állapította meg a bíróság és 2022.05.17-én velem szemben ezt a gyanúsítást módosították és az hűtlen kezelés bűnsegédjére változott, így bizonyosan jogszerűtlen a Fővárosi Törvényszéknek 2022.06.08-án kelt határozata, amely az elsőfokú határozat helybenhagyásáról szól, amely még a korábbi, a csalás alapos gyanújának vizsgálatáról szól. A Be. 276. § (1) bekezdés a) pontjának „a terhelt bűncselekmény elkövetésével megalapozottan gyanúsítható” fordulata esetemben azért bír relevanciával, mivel a velem szemben alkalmazott kényszerintézkedés meghosszabbításának felülvizsgálata (fellebbezés) közben egyértelművé vált, hogy míg a korábban közölt csalás tekintetében terhelt vagyok, úgy a hűtlen kezelés bűnsegédi tényállás tekintetében terheltté csak 2022.05.17-én váltam, azt megelőzően „csupán” bűncselekmény elkövetésével megalapozottan gyanúsítható személy voltam. E körben pedig a gyanúsítás közlésének és a

terhelt, valamint a bűncselekmény elkövetésével megalapozottan gyanúsítható személy közötti átmenet álláspontom szerint a gyanú megalapozottsága tekintetében differenciált, azaz a bűncselekmény elkövetésével megalapozottan gyanúsítható személlyel szembeni megalapozott gyanú kiteljesedése csak a gyanúsítás közlésével valósul meg. A gyanúsítás közlését megelőző és utáni állapot tehát a megalapozott gyanú tekintetében a gyanú fennálltának bizonyítottsága tekintetében nem ugyanazon a szinten áll. Ez azt jelenti, hogy a bíróságnak a két eljárásjogi szereplő tekintetében is eltérően kell a megalapozott gyanú fennálltát vizsgálnia. E körben pedig levonható az a következtetés, hogyha valaki esetében a gyanúsításban szereplő tényállás rendre változik, úgy az előzőekben közölt gyanú megalapozottsága sem állhat fenn, hiszen ha az fennállt volna, akkor nem lett volna szükség a gyanúsítás megváltoztatására.

Összefoglalóan tehát a Fővárosi Törvényszék 2022.07.28-án kelt 28. sorszám alatt csatolt végzése egyértelmű bizonyíték arra, hogy a bűnügyi felügyelet elrendelése körében a Be. 276. § (1) bekezdés a) pontja alaptörvény-ellenes.

Idézem a hivatkozást:

*„Az alapos gyanú fennálltát újfent támadó érveléssel összefüggésben a másodfokú bíróság utal a korábbi 28.Bnyf.11.746/2021/3. és 32.Bnyf.6888/2022/3. számú határozatokban kifejtettekre is és ismét rámutat arra, hogy az eljárás jelen szakaszában a nyomozási bírónak abban a kérdésben kell állást foglalnia, hogy a beszerzett bizonyítékok valószínűsítik-e azt, hogy a gyanúsított a terhére rótt bűncselekményt elkövethette. Az Emberi Jogok Európai Bíróságának értelmezése szerint a megalapozott gyanú megállapításának feltétele olyan tények vagy információk léte, amelyek **egy objektív külső szemlélőt meggyőznek arról, hogy a gyanúsított elkövethette a bűncselekményt.** A nyomozási bíró a rendelkezésre álló bizonyítékokat kizárólag a fenti kérdésben való megalapozott állásfoglalás mértékéig értékelheti, azok részletes elemzése, egymással való összevetése és ennek fényében az ítéleti bizonyosságú tényállás megállapítása, továbbá a büntetőjogi főkérdésben való állásfoglalás és a megállapított tényállásnak a véglegesség igényével megfelelő jogi minősítés elvégzése - egy esetleges vádemelést követően - a perbíró feladatát képezi.*

A másodbíróság a tényállás megváltoztatása mellett is úgy ítélte meg, hogy a gyanú megalapozottsága iránt észszerű kétely nem támasztható az adatoknak a jelen eljárási formában megengedett mértékű mérlegelése alapján.”

A Be. 464. § (1) bekezdés kifejezetten a bíróság **döntési kötelezettségét** írja elő a bíróság hatáskörébe tartozó kényszerintézkedésekkel kapcsolatos indítványok vonatkozásában a vádemelés előtt, amely döntés szó jelentése mind a jogi, mind a hétköznapi értelemben egy mérlegelést jelent, amelyet meg kell előzőn a tények megismerése, a bizonyítékok összevetése, tehát a bíróságnak magának is számba kell venni az egyes, az ügyészség által felsorolásszerűen hivatkozott bizonyítékokat, azokat át kell tekintenie és ennek alapján mérlegelni, azaz érdemben dönteni. A döntés során a bizonyítékok értékelése mindenképpen meg kell történjen, így azt a határozatában is fel kell tüntetnie a bíróságnak, hiszen egyébként a döntése nem felülvizsgálható, a fellebbezési jog gyakorlatilag teljesen kiüresedik.

A megalapozott gyanú kérdésében tehát alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés, hogy a bíróságoknak a kényszerintézkedések elrendeléséről és meghosszabbításáról való döntés során a megalapozott gyanút alátámasztó, vagy azt éppen gyengítő bizonyítékokat igen is meg kell vizsgálnia, értékelnie kell és a határozathozatal napján közölt bűncselekmény alapos gyanújáról kell határozatot hozni, ha ezen konkrét bűncselekmény vonatkozásában az ügyészség egyáltalán tett indítványt a bűnügyi felügyelet elrendelésére vagy meghosszabbítására. Itt van tehát elvi jelentősége annak, hogy a Be. 276. § (1) bekezdés a) pontja tekintetében terheltről (akivel közölték a gyanúsítást) vagy bűncselekmény elkövetésével megalapozottan gyanúsítható személyről (akivel még nem közölték a gyanúsítást) van-e szó.

Mindezen kérdéskör érinti az Alaptörvényben biztosított alapvető emberi szabadsághoz való jogot, a tisztességes eljáráshoz való jogot, amely a jogszabály alaptörvény-ellenessége a bírói döntést érdemben is befolyásolta.

Ezen bírósági gyakorlat csak úgy kerülhet reparálásra, ha a kérelemben hivatkozott határozatot a Tisztelt Alkotmánybíróság megsemmisíti.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése és a megsemmisíteni kért jogszabály, jogszabályi rendelkezés alaptörvény-ellenességének indokolása

IV. cikk

(1) **Mindenkinek joga van a szabadsághoz és a személyi biztonsághoz.**

(2) Senkit nem lehet szabadságától másként, mint törvényben meghatározott okokból és **törvényben meghatározott eljárás alapján megfosztani.**

Az Alaptörvény az ember szabadsághoz való jogát, mint alapjogát kifejezetten deklarálja. A szabadsághoz való joggal kapcsolatban hivatkozunk az alábbi tanulmányra:

KOÓS NÉ MOHÁCSI Barbara: A személyi szabadsághoz és biztonsághoz való jog

„A „szabadság” garantálja az egyik helyről a másikra történő szabad fizikai mozgást (*la liberté d'aller et de venir*).^[10] Az Emberi Jogok Európai Egyezménye (a továbbiakban: Egyezmény) 5. cikke értelmében szabadságelvonásnak tekinthető az az állami közhatalmi intézkedés, amely valamely személy akarata ellenére történő, meghatározott helyen és ideig tartó letartóztatásáról rendelkezik. Az Egyezmény 5. cikkének hatálya alá is egyértelműen a személyi szabadságtól való megfosztás, azaz a →szabadságelvonás tartozik. A szabadságtól való megfosztás objektív értelemben valamely személy meghatározott, behatárolt terület nem elhanyagolható időtartamra történő korlátozását jelenti. Szubjektív értelemben szükséges az is hozzá, hogy az adott személy nem járult hozzá érvényesen a szóban forgó korlátozáshoz.^[11] Az Egyezmény szempontjából egyértelműen szabadságelvonásnak minősül például a magyar jogban az őrizetbe vétel, az előzetes letartóztatás, a kényszergyógykezelés és a szabadságvesztés büntetés.^[12] A szabadságtól való megfosztás tekintetében az állam számára

pozitív kötelezettség, hogy védelmet biztosítson a személyi szabadsághoz való jogba történő jogellenes beavatkozásokkal szemben.^[13]

[7] A szabadságelvonás és a szabadságkorlátozás közötti határ nehezen állapítható meg egyértelműen.^[14] Egyes szakirodalmi álláspontok szerint a különbség abban áll, hogy a szabadságkorlátozás csak egyes részeiben, míg a szabadságelvonás teljesen gátolja a személyi szabadság körébe tartozó mozgásszabadságot. Szabadságkorlátozásnak minősül a mozgásszabadság olyan akadályozása, amely nem éri el a szabadságelvonás szintjét, tehát különösen a rövid ideig tartó korlátozás. A szabadságelvonás a közhatalom minden olyan intézkedése, amely az érintett mozgásszabadságát hosszabb időn (legalább egy órán) át meghatározott helyre korlátozza.^[15] A szabadságelvonás és a szabadságkorlátozás elhatárolásának kritériumai lehetnek az időtartam mellett például az adott intézkedés célja, hatása, intenzitása és természete összességében értelmezve. A szabadságelvonás egyben szabadságkorlátozást is megvalósít, azonban a szabadságkorlátozás nem minden formája jelent szabadságelvonást. A szabadságelvonás, a személyi szabadságtól való megfosztás tulajdonképpen a szabadságkorlátozás legsúlyosabb, legintenzívebb típusaként, aleseteként határozható meg.^[16]

[8] Az *Alaptörvény* a személyi szabadságtól megfosztás, azaz a szabadságelvonás feltételeit határozza meg. Az, hogy az *Alaptörvény* IV. cikke a szabadságelvonás feltételeiről rendelkezik, nem jelenti azt, hogy a személyi szabadsághoz és biztonságához való jog ne vonatkozna a szabadságkorlátozás eseteire. Az $\rightarrow$ Alkotmánybíróság ítélezési gyakorlata azt mutatja, hogy a személyi szabadsághoz való jog általános védelmet nyújt a szabadságkorlátozással járó intézkedésekkel szemben, és speciális garanciák révén többletvédelmet biztosít a szabadságelvonás eseteiben. A testület álláspontja szerint az *Alaptörvény* IV. cikk (1) bekezdése a szabadságtól való megfosztásnak nem minősülő, de a személyi szabadság bizonyos korlátozásának minősülő intézkedésekkel szemben is védelmet nyújt.”

A Be. az alábbi rendelkezéseket tartalmazza:

Bűnügyi felügyelet

281. § (1) *A bűnügyi felügyelet a terhelt szabad mozgáshoz és a lakóhely, illetve a tartózkodási hely szabad megválasztásához való jogát korlátozza.*

Az Alaptörvény IV. cikk (2) bekezdése egyértelműen meghatározza, hogy az ember szabadságának korlátozására csak törvényben meghatározott okokból és törvényben meghatározott eljárás alapján kerülhet sor.

A Be. 278. § (1) bekezdése szerint a személyi szabadságot érintő bírói engedélyes kényszerintézkedés elrendeléséről - a vádemelés előtt az ügyészség indítványára - a bíróság határoz. Esetemben ez történt 2020.11.06-án.

A Be. 289. § (3) bekezdés szerint a vádemelés előtt a bűnügyi felügyelet meghosszabbítása iránt az ügyészség a kényszerintézkedés tartamának lejártá előtt legalább öt nappal tesz indítványt a bíróságnak. Ez azt jelenti tehát, hogy a bűnügyi felügyelet meghosszabbításáról a bíróság, a megfelelő ügyészi indítvány hiányában nem határozhat, hivatalból nem járhat el a

nyomozó bíró. A jelen eljárással érintett esetben az ügyészség az indítványt 2022.04.29-én tette meg. Indítványának alapja a csalás bűncselekményének megalapozott gyanúja volt.

A BKKB 2022.05.06-án ezen indítvány alapján a csalás bűncselekmény elkövetésével megalapozottan gyanúsíthatóságot elfogadva hosszabbította meg [REDACTED] bűnügyi felügyeletét. Azonban az ügyészségi indítványban szereplő csalással történő megalapozott gyanúsítás 2022.05.17-én, a folytatólagos gyanúsított kihallgatáskor megszűnt és a továbbiakban az ügyészség szerinti alapos gyanú hűtlen kezelés bűnsegédre változott.

Amikor 2022.06.08-án a Fővárosi Törvényszék a BKKB határozatát helybenhagyta, azt megfelelőnek találva úgy döntött a bűnügyi felügyelet meghosszabbításáról, hogy valójában már nem volt olyan indítvány ügyészség részéről, amelyről dönteni lehetett volna, hiszen a csalás, mint alapos gyanú már nem állt fenn, azonban a hűtlen kezelés bűnsegédi gyanúsítással összefüggésben nem állt rendelkezésre indítvány az ügyészség részéről.

A 276. § (1) bekezdés a) pontjában foglalt rendelkezés tehát azért sérti az Alaptörvényben biztosított tisztességes eljáráshoz való jogot, és az Alaptörvény IV. cikk (2) bekezdésében meghatározott törvényben előírt eljárási kötelezettség is sérül, mivel

- nem határozza meg egyetlen törvény sem, hogy mit kell érteni a megalapozott gyanú alatt
- nem határozza meg egyetlen törvény sem, hogy a nyomozás során történő bűncselekménnyel való gyanúsítás módosítása során - amikor nem csak egyszerűen a minősítés változik, hanem maga az a bűncselekmény is, amellyel a személyt gyanúsítják - mikortól tekinthető a személy a Be. 38. § (2) bekezdés szerinti gyanúsítottnak az új bűncselekmény vonatkozásában és mikor szűnik meg a gyanúsítása a korábbi bűncselekmény vonatkozásában és ehhez kapcsolódóan a bíróságnak a bűnügyi felügyelet meghosszabbításáról való döntés során melyik bűncselekmény vonatkozásában kell vizsgálnia azt, hogy a személy bűncselekmény elkövetésével megalapozottan gyanúsítható-e
- nem tesz különbséget a Be. 38. § (1) és (2) bekezdésében meghatározott, már valamely bűncselekménnyel megalapozottan gyanúsítható személy és a Be. 38. § (3) bekezdésében írt rendelkezés szerinti, még gyanúsítással nem érintett, azonban a törvény szövege szerint bűncselekmény elkövetésével megalapozottan gyanúsítható személy között

A Be. 279. § (1) bekezdése garanciális szabályként rögzíti, hogy a bíróságnak, az ügyészségnek és a nyomozó hatóságnak arra kell törekednie, hogy a személyi szabadságot érintő bírói engedélyes kényszerintézkedés a lehető legrövidebb ideig tartson.

A Be. 279. § (3) bekezdés a) pontja szerint a személyi szabadságot érintő bírói engedélyes kényszerintézkedést meg kell szüntetni, ha az elrendelésének oka megszűnt.

Esetemben arról van szó, hogy a Be. 276. § (1) bekezdés a) pontjában foglalt szabályozás ugyan törvényben meghatározott eljárás részeként található meg, azonban a rendelkezés maga nem biztosítja az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésben előírt szabadsághoz és biztonsághoz való alapjogot, a tisztességes eljáráshoz való jogot, mivel ugyan a Be. 38. § (3) bekezdése egyértelműen meghatározta 2021. január 1-től hatályba lépett rendelkezésével, hogy kit kell terheltnek és kit bűncselekmény elkövetésével alaposan gyanúsítható személynek tekinteni. Ezt a definíció szintű elhatárolást azonban a jogalkotó nem vezette át a Be. 276. § (1) bekezdés a) pontján, hanem azt érintetlenül hagyta. Ez esetemben pedig azt okozta, hogy a másodfokú bíróság 2022.06.08-án úgy hozott a kényszerintézkedés meghosszabbításáról döntést, hogy időközben a 2022.05.06-tól elrendelt kényszerintézkedés alapját képező bűncselekmény körében 2022.05.17-én megszűntem terheltnek lenni, mivel 2022.05.17-én velem szemben egy másik bűncselekmény miatt közöltek gyanúsítást, a korábbi gyanúsítást pedig nem tartották fenn. Amennyiben a Be. 276. § (1) bekezdés a) pontja és a Be. 38. § (3) bekezdése között nem lenne ellentmondás, úgy 2022.05.17-től velem szemben a 2022.05.06-án meghosszabbított kényszerintézkedést meg kellett volna szüntetni és az ügyészségnek a 2022.05.17-én közölt gyanúsítással egyidejűleg indítványt kellett volna tennie – amennyiben azt indokoltnak tartotta volna – az új bűncselekményre vonatkozó gyanúsításhoz (és terhelti létszakhoz) kötődően a kényszerintézkedés elrendeléséről, melyről pedig a bíróságnak – immáron a Btk. 376. § (1) bekezdés és (6) bekezdés a) pontja szerinti tényállás figyelembe vételével – döntenie. Esetemben ez a döntés elmaradt, azaz 2022.05.17-től a szabadságomat az Alaptörvény IV. cikk (2) bekezdésével ellentétesen korlátozták.

A Be. 276. § (1) bekezdés a) pontjának nem megfelelő szabályozása és megfogalmazása miatt mind az ügyészség, mind a másodfokú bíróság arra a következtetésre jutott, hogy a Be. 276. § (1) bekezdés a) pontja – „a terhelt bűncselekmény elkövetésével megalapozottan gyanúsítható” – automatikusan alkalmazható, és a másodfokú bíróság a hűtlen kezelés bűnsegéd bűncselekmény vonatkozásában velem szemben közölt gyanúsításra tekintettel egy bűnügyi felügyelet meghosszabbítása iránti, nyomozó bíró előtti bírósági eljárásban, a bűnsegédi gyanúsítás vonatkozásában, erre vonatkozó ügyészi indítvány hiányában is jogosult dönteni és a bűnügyi felügyeletemet meghosszabbítani.

Az általam hivatkozottak, a jogellenes és Alaptörvény ellenes eljárás jobb áttekinthetősége érdekében 27. szám alatt csatolom a folyamat ábrát.

Az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésében rögzített, alapvető jog – jelen esetben a szabadsághoz és a biztonsághoz való jog - lényeges tartalmának tiszteletben tartását, az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes eljáráshoz való jogot sérti, hogy a bíróság esetemben a Be. 276. § (1) bekezdés a) pontjára hivatkozva a bűnügyi felügyeletem meghosszabbítása körében a személyre szabott megalapozott gyanú fennállását valójában nem vizsgálta és határozatában azt nem is indokolta megfelelően.

A bűnügyi felügyeletem meghosszabbítását célzó bírósági eljárás során, szintén a Be. 276. § (1) bekezdés a) pontjának Alaptörvénybe ütközése miatt sérült az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében biztosított jogorvoslathoz való jogom, hiszen megállapítható, hogy a hűtlen kezelés bűnsegéd bűncselekmény alapján nem került sor sem 2022.05.17-én, sem pedig 2022.06.08-án döntés a kényszerintézkedés elrendeléséről, hiszen a Fővárosi Törvényszék 35.Bnyf.8000/2022/5. számú végzése meghozatalakor ugyan tudott arról, hogy a

meghosszabbítás tekintetében már terhelti minőségem megszűnt és immáron egy másik bűncselekmény elkövetésével gyanúsítottak meg, de ezt érdemben nem vette figyelembe. Mégha figyelembe is vette volna, az sem segített volna, hiszen a másodfokú döntés ellen jogorvoslatnak nincs helye, ugyanakkor a kényszerintézkedéssel összefüggésben hozott döntés ellen van helye rendes jogorvoslatnak.

I. cikk

(3) Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. **Alapvető jog** más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, **az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.**

Az alaptörvény

XXVIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság **tisztességes** és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy **jogorvoslattal éljen** az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

A Be. 276. § (1) bekezdés a) pontjának jelenlegi szabálya, „a terhelt bűncselekmény elkövetésével megalapozottan gyanúsítható” nem biztosítja, hogy az ember alapvető szabadsághoz való joga csak meghatározott formában, tisztességes és a jogorvoslati jogot is tartalma szerint biztosított eljárás keretében legyen korlátozható.

A Be. 38. § és 39. §-ának 2021.01.01-től hatályos rendelkezése szerint eljárásjogi szempontból két eltérő személyről beszélünk: terheltől és bűncselekmény elkövetésével megalapozottan gyanúsítható személyről. A Be. 276. § (1) a) pontja által alkalmazott „a terhelt bűncselekmény elkövetésével megalapozottan gyanúsítható” fordulat nem világos, nem követi a 2021.01.01. napjától hatályos jogszabályi rendelkezések szerinti fogalomrendszert. Mindennek azért van jelentősége, mert nem veszi figyelembe a terhelt és a bűncselekmény elkövetésével megalapozottan gyanúsítható személy közötti határvonalat, amelyet a gyanúsítás közlése teremt meg. Esetemben a velem szemben alkalmazott kényszerintézkedés úgy került meghosszabbításra, hogy a másodfokú bíróság általi felülvizsgálat körében megszűntem egy bűncselekmény esetében terheltnek lenni, egy másik bűncselekmény esetében pedig a bűncselekmény elkövetésével megalapozottan gyanúsítható személyből terheltté váltam. A kényszerintézkedés feltétele körében az azt megalapozó körülmények vizsgálata körében nyilvánvalóan különbséget kell tenni aközött, hogy valaki terhelt (akivel szemben a megalapozott gyanút közölték) vagy pedig „pusztán” bűncselekmény elkövetésével megalapozottan gyanúsítható személy. A 2021.01.01-én hatályba lépett rendelkezések alapján a jogalkotói szándék álláspontom szerint az volt, hogy a megalapozott gyanú fogalmát differenciálja, azaz a terhelt esetében a bűncselekmény megalapozott gyanúját

egy magasabb bizonyítottsági szinthez köti (ezért is közlik vele már a gyanúsítást). Ezen bizonyítottsági szint vizsgálata pedig az eljáró nyomozási bíró feladata, amelynek eltérőnek kell lennie egy terhelt és egy bűncselekmény elkövetésével megalapozottan gyanúsítható személy esetében (vagy egyformának, de akkor erről a jogalkotónak egyértelműen rendelkeznie kell).

Alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés az, hogy a bíróságoknak a kényszerintézkedések elrendeléséről és meghosszabbításáról való döntés során a bizonyítékokat ténylegesen meg kell vizsgálnia, értékelnie és a határozathozatal napján fennálló bűncselekmény alapos gyanújáról kell határozatot hozni, ha ezen konkrét bűncselekmény vonatkozásában az ügyészség egyáltalán tett indítványt a bűnügyi felügyelet elrendelésére vagy meghosszabbítására.

Az Alkotmánybíróság már megállapította 10/2007. (III.7.) AB határozat III.3.2. pontjában, hogy a feltételek vizsgálatánál csak az elrendelés, illetve meghosszabbítás időpontjában ténylegesen fennálló állapotot és körülményeket figyelembe véve, tényeken alapuló következtetés útján lehet állást foglalni abban kérdésben, hogy a kényszerintézkedés általános és különös okai fennállnak-e.

Utalok az Alkotmánybíróság 3017/2016. (II.2.) AB határozat 34. pontjára, amely az alábbiak szerint szól: „az alkotmánybírósági gyakorlat a személyi szabadsághoz való jog alkotmányos korlátozása körében hangsúlyos garanciaként tekint tehát a bírói mérlegelés követelményére.... (Ez) magában foglalja annak garantálását is, hogy a bíró maga értékelhessen minden olyan tényt és körülményt, amely relevanciával bírhat a kényszerintézkedés feltételeinek megállapíthatósága szempontjából.”

3. Egyéb nyilatkozatok és melléletek

a) Nyilatkozat arról, ha az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal érintett bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

Nem kezdeményeztem a bíróságon a bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését, erre jogi lehetőség sem áll fenn.

b) Ügyvédi meghatalmazás eredeti példánya, vagy jogtanácsosi igazolvány másolata, ha az indítványozó jogi képviselővel jár el. (Melléklet)

1. szám alatt csatolom a jogi képviselő meghatalmazását

c) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról

Az indítványozó nem járul hozzá személyes adatainak nyilvánosságra hozatalához, közzétételéhez.

d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata (Melléletek)

1. Ügyvédi meghatalmazás
2. 2020.11.03-án kelt Fővárosi Nyomozó Ügyészség határozata

3. 2020.11.04-i jegyzőkönyv
4. 2020.11.04-i ügyészi indítvány
5. 2020.11.06-i BKKB végzés 145.Bny.4062/2020/2
6. 2020.11.18-i végzés Fővárosi Törvényszék 32.Bnyf.11.19/2020/3
7. 2021.01.08-i terhelti indítvány
8. 2021.02.18-i BKKB végzés 145.Bny.245/2021/5
9. 2021.02.22 terhelti fellebbezés
10. 2021.03.0-i végzés Fővárosi Törvényszék 32.Bnyf.6223/2021/3
11. 2021.03.05-i BKKB végzés 45.Bny.833/2021/7
12. 2021.03.30-i végzés Fővárosi Törvényszék 20.Bnyf.6621/2021/3
13. 2021.07.02-i végzés BKKB 45.Bny.2528/2021/5
14. 2021.08.05-i végzés Fővárosi Törvényszék 28.Bnyf.9738/2021/3
15. 2021.11.05-i végzés BKKB 45.Bny.4383/2021/5
16. 2021.11.22-i végzés Fővárosi Törvényszék 28.Bnyf.11.746/2021/3
17. 2022.03.03-i végzés BKKB 41.Bny.833/2022/6
18. 2022.04.05-i végzés Fővárosi Törvényszék 32.Bnyf.6888/2022/3
19. 2022.04.29-i ügyészségi indítvány Ny.2559/2019
20. 2022.05.03-i terhelti kérelem
21. 2022.05.06-i végzés BKKB 41.Bny.1659/2022/4
22. 2022.05.09-i terhelti fellebbezés
23. 2022.05.09-i ügyészségi értesítés folytatólagos kihallgatásról
24. 2022.05.17. jegyzőkönyv folytatólagos gyanúsított kihallgatásról
25. 2022.05.24-i terhelti fellebbezés kiegészítés
26. 2022.06.08-i végzés Fővárosi Törvényszék 32.Bnyf.8000/2022/5
27. Folyamatára a bírósági eljárásról

Kelt: Budapest, 2022.10.17.

indítványozó

képv.:

dr. Réder Ügyvédi Iroda

dr. Réder Erika ügyvéd

DR. RÉDER ÜGYVÉDI IRODA
1047 Budapest, Péterfy utca 87.
Törzsszám: 19028802/2013